

Frygtens mange ansigter og billeder

Frygt ikke, for jeg er med dig, for-tvivl ikke, for jeg er din Gud. Jeg styrker dig og hjælper dig, min sejr- rige hånd holder dig fast. - Esajas' Bog 41,10

Netop hjemkommet fra ferie blev jeg lidt provokeret af indskriften på bil- ledet. Der står, direkte oversat: "frygten for Gud er livets kilde". Men bibelen siger jo netop—mange ste- der—at du skal ikke frygte Gud. Må- ske skal oversættelsen være "re- spekter Gud". Og det er jo noget ganske andet end frygt.

Frygt er mange ting. Jeg tog billedet af Marie i 2012, hvor hun altså er 3 år gammel. Hun sidder og ser en Disney film i fjernsynet, og der sker tilsyneladende skrækkelige ting, så man skal holde godt fast på bamse og tøjdyr, for ikke at blive rigtigt bange. Men heldigvis er mor og far ikke langt væk, så man er alligevel rimeligt tryk.

Man kom i skole og blev indkaldt til hæren, og man gik rundt den første tid og frygtede et nyt og ukendt sy-

stem, man frygtede strenge lærere og højtråbende foresatte. Men efter- hånden blev frygten til respekt for dem, der fortjente det, og hoveddry- sten for dem, der ikke bestod prø- ven. Man lærte at begå sig.

Jeg har været i livsfare adskillige gange. Det er næsten uundgåeligt med de jobs, som jeg har haft. Men jeg har aldrig været rigtigt bange, fordi jeg har lært, hvordan jeg skulle handle og løse situationerne. Og så har jeg naturligvis været meget hel- dig.

Jeg har ligget i en lille båd i Sdr. Strømfjord i Grønland i en forrygen- de arktisk storm med 5 m høje bøl- ger og ingen mulighed for at søge læ. Jeg var meget bange, men hav- de Annette hos mig, og vi 2 tilsam- men sikrede, at frygten ikke udarte- de til panik, men at frygten blev ud- nyttet konstruktivt til at redde situa- tionen.

Jeg har haft kolleger, der har mødt på arbejde hver dag og været bange for, hvad de evt. skulle kunne kom- me ud for. Ja, der har været kolle- ger, der var bange for, at de skulle få en sag, der krævede, at de skulle arbejde den pågældende dag. Man kan kun have ondt af mennesker, der skal leve et liv sådan

Men en af de afgørende faktorer har været det liv, jeg har levet og den tro, jeg er opvokset med. Jeg har haft sikre støtter og en Gud, der har været med mig på hele rejsen. Det har betydet, at arrene på sjælen ikke er større og oplevelserne på nethinden ikke er frygteligere, end at de lader sig bære.

Og så et kuriosum—hvad sker der, hvis man gør det? Det kan muligvis få frygtelige konsekven- ser?

Peter

